

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200693
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8719200693.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Anny Kovalovej, PhD. a JUDr. Branislava Brezu, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E., zastúpeného splnomocneným zástupcom: Občianske Združenie CSP Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, zastúpeného konateľom: F. F. G., H. XX, XXX XX I., proti žalovaným: 1/ Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, 2/ EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, 3/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o. so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 46 141 341, zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - A. E. J. so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 47 255 498, o určenie neplatnosti zmlúv s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 16Csp/14/2019-512 zo dňa 15.4.2024 v spojení s opravným uznesením č.k. 16Csp/14/2019-570 zo dňa 20.1.2025, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalovaným v 1/ až 3/ rade voči žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Návrh žalobcu na prerušenie tohto konania do skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 16Csp/56/2020 zamieta.

II. Žalobu v celom rozsahu zamieta.

III. Priznáva žalovanému v 2./ rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Priznáva žalovanému v 1./ a 3./ rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení, okrem iného, uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého žalovaný v 2/ rade sa má zdržať záložného práva zabezpečeného Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXX zo dňa 14.10.2014 do rozhodnutia vo veci samej a žalovaný v 3/ rade je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby

nehnutelností nachádzajúcich sa v k. ú. K., zapísaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu súp. č. XXX a XXX na parcelách XXX/X a XXX/X a súvisiacich pozemkoch do rozhodnutia vo veci samej. Žalobou vo veci samej žiadal, aby súd určil, že Zmluva o poskytnutí úveru č. XXXXXX zo 14.10.2014 je neplatná; Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 14.10.2014 je neplatná; právny úkon záložného veriteľa, a to výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, je neplatný a právny úkon uzatvorený medzi žalovaným 2/ a 3/ zmluvou o dražbe je neplatný.

3. Uznesením zo dňa 1.3.2019 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4.3.2019 súd uložil žalovanému v 2/ rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXX až do právoplatného skončenia vo veci samej a žalovanému v 3/ rade uložil povinnosť zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľností, a to rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. č. XXX/X a rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku XXX/X, a ďalej pozemku parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X XXX/X všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. K. do právoplatného skončenia vo veci samej. V dôsledku odvolania žalovaných Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24.9.2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením.

4. Na pojednávaní konanom dňa 5.2.2024 rozhodol o procesných návrhoch žalobcu tak, zastavil konanie voči žalovanému v 1/ rade a voči žalovanému v 3/ rade. Zastavil konanie v časti žaloby o určenie, že právny úkon záložného veriteľa, a to výkon záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 14.10.2014 formou dobrovoľnej dražby je neplatný. Zastavil konanie v časti žaloby o určenie, že právny úkon uzatvorený medzi žalovaným v 2/ a 3/ rade Zmluvou o dražbe na vykonanie dobrovoľnej dražby dňa 6.3.2019 je neplatný právny úkon. Zároveň na tomto pojednávaní uznesením rozhodol tak, že pripustil zmenu petitu žaloby a to tak, že okrem petitov pod bodmi I. a II. sa rozširuje žaloba o petitú pod bodom III. a IV., ktorými žiadal, aby súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby, a to nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K., obec K., okres L., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX - rodinný dom súpisné číslo XXX D. XXX M. E. XXX/ X a XXX/X a pozemky na parcele č. XXX/X o výmere 1261 m², parc. č. XXX/X o výmere 518 m², parc. č. XXX/X o výmere 104 m², parc. č. XXX/X o výmere 757 m², parc. č. XXX/X o výmere 218 m², parc. č. XXX/X o výmere 106 m² a parc. č. XXX/X o výmere 1245 m², katastrálne územie K., obec K., G. N. L., a zároveň ďalším určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K., obec K., okres L., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, rodinný dom, súpisné číslo XXX D. XXX na parcele XXX/ X a XXX/X a pozemky na parcele XXX/X o výmere 1261 m², parc. č. XXX/X o výmere 518 m², parc. č. XXX/X o výmere 104 m², parc. č. XXX/X o výmere 757 m², parc. č. XXX/X o výmere 218 m², parc. č. XXX/X o výmere 106 m² a parc. č. XXX/X o výmere 1245 m², katastrálne územie K., obec K., G. N. L. nie sú zaťažené záložným právom.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na súde prvej inštancie je vedené konanie pod sp. zn. 16Csp/56/2020 medzi žalobcom EOS KSI Slovensko s.r.o. proti žalovanému A. B. C. o zaplatenie 140.000,- eur s príslušenstvom. Nárok žalobcu spočíva na uzavretej zmluve o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, ktorú uzavrel žalovaný so spoločnosťou ČSOB, a.s. dňa 14.10.2014. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru vo výške 295.000,- eur. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.4.2023, ktorým žalobu zamietol, čo odôvodnil tým, že banková pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom pre nedodržanie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

6. Vec právne posúdil podľa ust. § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1, § 34, § 35 ods. 1, 2 a 3, § 37 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, 2, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 10, 11, § 54 ods. 1, 2, § 151a, § 151b ods. 1, § 151c ods. 1 až 3, § 151e ods. 1 až 5, § 151j ods. 1, § 151l ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

7. Súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na súde pod sp. zn. 16Csp/56/2020, keďže žalobu na plnenie podal na súd žalovaný EOS KSI Slovensko s.r.o.. Z pripojeného spisu 16Csp/56/2020 mal súd preukázané, že konanie v uvedenej veci bolo ukončené rozsudkom, ktorým súd žalobu z platenie 140.000,- eur s príslušenstvom zamietol. Vo veci podal odvolanie žalobca a spis sa nachádza na odvolacom súde. Uložením povinnosti žalobcovi v konaní 16Csp/56/2020 (v ktorom vystupuje ako žalovaný), alebo zamietnutie žaloby, a to z dôvodov takých, aké

uviedol vo svojom rozhodnutí súd vo veci 16Csp/56/2020, nemá vplyv na posúdenie platnosti zmluvy o úvere či záložnej zmluvy. V danom prípade v uvedenej veci bola žaloba zamietnutá, teda žalovanému nebola súdom uložená povinnosť plniť, teda veriteľ vo vzťahu k dlžníkovi z úverovej zmluvy nemá k dispozícii exekučný titul. Z povahy veci a obsahu spisu 16Csp/56/2020 tak, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, je zrejmé, že zmluva o úvere bola súdom v danom konaní posúdená ako platne uzavretá, avšak povinnosť plniť nebola súdom uložená pre nesplnenie inej povinnosti veriteľa, resp. právneho nástupcu veriteľa, nie pre neplatnosť samotnej zmluvy o úvere. K zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu nesplnenia predpokladov pri postúpení pohľadávky právnym predchodcom žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. To však nič nemení na skutočnosti, že zmluva o úvere bola už súdom vo veci 16Csp/56/2020 posúdená ako platne uzatvorená, čo vyplýva z obsahu rozsudku vo veci, avšak rozhodnutie súdu v uvedenej veci spočívalo na posúdení inej právnej otázky, ako je predmet tohto konania, a preto súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 164 CSP zamietol.

8. Súd prvej inštancie mal v tejto prejednávanej veci za preukázané, že zmluva o úvere reg. č. 349091 zo dňa 14.10.2014 uzavretá medzi veriteľom ČSOB, a.s. a žalobcom v zmysle § 497 OZ bola uzatvorená platne a prejavy vôle oboch zmluvných strán v zmysle §§ 34 a 35 OZ smerovali k vzniku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 497 Obch. zák.), teda k vzniku zmluvy o úvere, ktorá bola zo strany žalobcu ako právny úkon urobená slobodne, určite a zrozumiteľne v zmysle § 37 OZ a súd preskúmaním zmluvy čo do jej obsahu nezistil dôvod neplatnosti v zmysle § 39 OZ, teda tento právny úkon svojím obsahom neodporuje zákonu ani zákon neobchádza. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu v žalobnom petite pod bodom I. zamietol, lebo zmluva o úvere uzatvorená medzi pôvodnými účastníkmi zmluvy nie je neplatná. S ohľadom na skutočnosť, že úver zo zmluvy o úvere bol žalobcovi poskytnutý s lehotou splatnosti 23 rokov a bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam a úver bol použitý na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ako aj s ohľadom na výšku poskytnutého úveru, a to 295.000,- eur, súd má za to, že tento úver nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Zároveň žalobu v tejto časti súd preskúmal aj z procesného hľadiska a dospel k záveru, že je potrebné ju zamietnuť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.4.2021 sp. zn. 9Cdo/7/2021, z ktorého vyplýva, že žaloba o určenie právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak ju pripúšťa osobitný právny predpis, napríklad určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, či určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu podľa Občianskeho zákonníka a pod.

10. K žalobou tvrdenej neprijateľnosti zmluvných podmienok v úverovej a záložnej zmluve uviedol, že podľa ust. 53 ods. 11 OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Ak súd vzal do úvahy uvedené kritérium, pričom k hodnoteniu oboch zmlúv súd nemohol pristúpiť len vo všeobecnej rovine, ale musel posúdiť jej aplikáciu v danom prípade tak, či došlo k zneužitiu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa, a to predovšetkým vo vzťahu k porušeniu povinnosti dlžníka, ktoré mu zo zmluvného vzťahu vyplývajú, žalobca neuviedol, akým spôsobom mu zmluvné podmienky, na ktoré poukazuje, spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd v danom prípade však nezistil takú zmluvnú podmienku, ktorá by v zmluve o úvere či zmluve o záložnej zmluve spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Avšak v žiadnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky nespôsobuje neplatnosť úverovej a záložnej zmluvy ako celku, keďže v zmysle § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahu len a časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

11. Zároveň uviedol, že týmto konaním súd nebol oprávnený riešiť otázky ohľadne zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX zo dňa 14.10.2014, ktoré riešil u totožnej zmluvy a totožných zmluvných strán súd v konaní vo veci 16Csp/56/2020. V súdom rozhodnutej veci tunajší súd pod sp. zn. 16Csp/56/2020 tak, ako to vyplýva aj z obsahu rozsudku v uvedenej veci, dospel k záveru, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 14.10.2014, v uvedenej veci tiež súd konštatoval, že úver, ktorý bol poskytnutý žalobcovi, nemá charakter spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 3 písm. c), d) zák. č. 129/2010 Z.z. a vzťah medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným má spotrebiteľský charakter podľa § 52 Obč. zák. a nasl., a ďalej v uvedenej veci súd zistil, že došlo k

platnému zosplatneniu úveru podľa § 565 Obč. zák. v nadväznosti na § 53 ods. 9 Obč. zák. a taktiež zistil, že následne došlo zo strany pôvodného veriteľa k neplatnému postúpeniu pohľadávky. Súd v uvedenej veci tiež preskúmal namietané premlčanie pohľadávky a zistil, že uplatnená pohľadávka nie je premlčaná.

12. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že žaloba podaná žalobcom v petíte I. je procesne neprípustná, a preto ju bolo potrebné zamietnuť.

13. Čo sa týka žaloby o určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/XXX/X zo dňa 14.10.2014, súd konštatoval, že preskúmaním zmluvy, čo do jej obsahu nezistil dôvod neplatnosti v zmysle § 39 OZ, teda tento právny úkon svojím obsahom neodporuje zákonu ani zákon neobchádza. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu v žalobnom petíte pod bodom II. zamietol. Aj v tejto časti žalobu zamietol s poukazom na ust. § 137 písm. d) CSP, keďže žalobca v podanej žalobe neuviedol osobitný právny predpis, z ktorého by vyplývala možnosť určenia neplatnosti vyššie uvedenej zmluvy, žaloba teda nemá oporu v zákone, keďže možnosť jej podania nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu.

14. K namietaným neprijateľným zmluvným podmienkam k zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti súd zistil, že tieto nie sú neprijateľné, a zároveň že nespôsobujú neplatnosť uzavretia záložnej zmluvy ako celku. Žalobca namietal článok IV bod 7, kde je uvedené, že v prípade zápisu exekučného záložného práva je záložný veriteľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, tak súd tu preskúmaním tohto ustanovenia nezistil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ani neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorá by mala spôsobiť jej neplatnosť. Jedná sa o štandardné zmluvné dojednanie, ktoré priznáva záložnému veriteľovi oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky. K namietanej neprijateľnej zmluvnej podmienke v čl. IV bod 9, a to zmluvnej pokute vo výške 1 % z výšky úveru pre prípad nesplnenia ktoréhokoľvek záväzku záložcu vyplývajúceho zo záložnej zmluvy. Aj tu súd konštatuje, že táto nie je neprijateľnou, ani neprimeranou sankciou vzhľadom k povahe porušenej povinnosti a takáto zmluvná podmienka nie je neplatná a tiež nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako celku.

15. K časti žaloby, ktorou žalobca žiadal, aby boli súdu predložené splnomocnenia pracovníkov banky, ktorí zmluvu podpisovali, či k takému úkonu boli oprávnení, k namietanému oznámeniu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ako aj doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávky z ČSOB, a.s. na EOS KSI Slovensko súd uviedol, že s otázkou zosplatnenia celého úveru, ako aj postúpením pohľadávky na nového veriteľa sa vysporiadal súd vo veci 16Csp/56/2020, a preto táto argumentácia bola vo vzťahu k platnosti záložnej zmluvy bez právneho významu.

16. Vzhľadom na záver súdu, že záložnú zmluvu nemožno považovať za neplatnú, súd žalobu pod žalobným petitom IV. zamietol, pretože nehnuteľnosti žalobcu sú zaťažené záložným právom v súlade s platnými právnymi predpismi.

17. Žalobca sa zároveň žalobným petitom pod bodom III. domáhal, aby súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Tu je podstatná tá skutočnosť, že žalobca žiada, aby sa žalovaný zdržal vykonania dobrovoľnej dražby, pričom je zrejmé z obsahu doterajšieho spisu, že žalovaný v 2/ rade je právnická osoba, ktorá neuskutočňuje dobrovoľné dražby a ani sa v minulosti dražba neuskutočnila jeho činnosťou, žalovaný v 2/ rade môže len navrhnúť vykonanie dražby, sám ju však nevykonáva ani nehnuteľnosti nedraží. Ako poukazoval žalovaný vo svojom vyjadrení, dražbu v minulosti mala zrealizovať Aukčná spoločnosť, s.r.o., táto vystupovala pri podaní žaloby ako žalovaný v 3/ rade, vo vzťahu k nej však žalobca zobral písomným podaním žalobu späť a súd vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade konanie zastavil. Žalovaný v 2/ rade preto vo vzťahu k žalobnému petitu pod bodom III. nie je pasívne vecne legitimovaný a povinnosť, ktorú mu navrhuje uložiť žalobca, je vo vzťahu k tomuto žalovanému bezpredmetná.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 CSP.

20. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal platnosťou, resp. neplatnosťou postúpenia pohľadávky zo žalovaného v 1/ rade na žalovaného v 2/ rade s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, pričom mal za to, že nedošlo k platnému postúpeniu. Vo svojich vyjadreniach uvádzal argumenty osvedčujúce neplatnosť právneho úkonu, vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky s poukazom na Občiansky zákonník, a to ust. § 53 ods. 9 a § 565 druhá veta, pričom mal za to, že ide o neplatný právny úkon. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/34/2023 zo dňa 23.5.2024, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 16Csp/56/2020 zo dňa 18.4.2023, ktorým žalobu zamietol. V ďalšom poukázal na bod 79. odôvodnenia, v ktorom súd uviedol, že žalovaný v 2/ rade nemá právoplatný rozsudok ukladajúci povinnosť plniť, pričom však k vykonaniu dobrovoľnej dražby tento nie je potrebný. Súd sa nevysporiadal s návrhom žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 16Csp/56/2020, s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, s námietkou premlčania a žiadosťou žalobcu, aby žalovaný v 2/ rade predložil originál zásielky, a to oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré žalobcovi nebolo doručené. Rovnako sa súd nevysporiadal s tým, že postúpeniu pohľadávky nepredchádzala výzva žalobcovi pred postúpením pohľadávky a so žiadosťou žalobcu, aby boli predložené doklady o splnomocneniach pracovníkov banky, ktorí zmluvu o poskytnutí úveru a zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti podpisovali, či boli k takému úkonu oprávnení. K tvrdeniu súdu o špekulatívnosti konania žalobcu odmieta, pričom so žalovanou bankou intenzívne komunikoval za účelom dohody o splatení dlžnej sumy. Žalobca predložil návrhy splátkových kalendárov, avšak žalovaný v 2/ rade na tieto nijako nereagoval. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu, resp. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

21. Žalovaný v druhom rade uviedol, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom majú námietky žalobcu spočívajúce v neplatnom zosplatnení úveru alebo neplatnom postúpení pohľadávky súvis so samotným predmetom konania, keďže ani prípadné neplatné zosplatnenie, či postúpenie pohľadávky, s čím sa však žalovaný v žiadnom prípade nestotožňuje – nemá za následok zánik pohľadávky ani jej zabezpečenia, t. j. záložného práva. V žiadnom možnom výklade nemožno dospieť k záveru, že v dôsledku neplatného zosplatnenia či postúpenia pohľadávky zaniká záložné právo, pričom prijatím absurdných námietok žalobcu by bola žaloba zjavne nedôvodná z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, a preto je samotné odvolanie žalobcu nelogické, nakoľko nesmeruje k zmene napádaného rozsudku, ale len k inému dôvodu zamietnutia žaloby. V dôsledku neplatného postúpenia (čo žalovaný opakovane odmieta) by nebolo možné súdom určiť, že záložné právo neexistuje, resp. že nehnuteľnosti nie sú založené záložným právom pretože záložným veriteľom by tak nesporne bola Československá obchodná banka, a.s., ktorá nie je stranou sporu a akékoľvek rozhodnutie súdu o tom, že záložné právo neexistuje z dôvodu neplatného postúpenia by predstavovalo odňatie práva na súdnu ochranu pre Československú obchodnú banku, a.s. nakoľko súd by takýmto záverom dospel len k tomu, že ona je skutočným záložným veriteľom a nebolo by možné rozhodnúť o odňatí jej práv bez toho, aby bola stranou sporu. Žalobca by mohol výlučne namietať zmenu zápisu záložného veriteľa k nehnuteľnostiam na príslušnom liste vlastníctva a nie namietať zánik samotného práva. Navzdory zjavne protichodným a nelogickým námietkam žalobcu sa žalovaný v celom rozsahu pridrižava svojich predchádzajúcich podaní, v ktorých sa detailne vyjadril aj k platnému zosplatneniu pohľadávky ako aj platnému postúpeniu pohľadávky. Pokiaľ ide o podmienky ust. § 92 ods. 8 ZoB, tak žalovaný už poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.9.2023, ktorého jednoznačným záverom je, že podanie, ktorým sa vyhlásila mimoriadna splatnosť pohľadávky môže byť kvalifikovanou výzvou aj podľa ust. § 92 ods. 8 ZoB, resp. že ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyžaduje samostatnú a výlučnú formu písomnej výzvy ani žiadne osobitné náležitosti tejto výzvy a v tomto smere preto žalovaný poukazuje aj na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v totožnej otázke, ktoré sa plne stotožnilo s vyššie uvedeným rozhodnutím. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024 a uznesenie zo dňa 27. septembra 2023 sp. zn. 9Cdo/165/2022. Na doplnenie uviedol, že ak by zákonodarca chcel uložiť banke povinnosť vo výzve podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky, bol by to v citovanom ustanovení výslovne uviedol podobne ako je v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výslovne formulovaná požiadavka, aby veriteľ pred predčasným zosplatnením pohľadávky upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách takéto upozornenie nevyžaduje. Potrebe chrániť spotrebiteľa ako slabšiu stranu zmluvného vzťahu zodpovedá. Vo vzťahu k právu veriteľa na zosplatnenie pohľadávky podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ podporuje svoje predošlé tvrdenia o judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý uzavrel, že toto

právo sa obnovuje každou ďalšou nezaplatenou splátkou, pričom nie je potrebné určovať v žiadnom podaní konkrétnu splátku, pre ktorú sa úver zosplatnil. Tu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.1.2024. Záverom uviedol, že žalovaný sa snaží navodiť dojem snahy o dobrovoľnú úhradu pohľadávky napriek tomu, že k dnešnému dňu od postúpenia pohľadávky nevykonal ani len čiastočnú úhradu dlhu a celú pohľadávku žalovaného popiera a odmieta čokoľvek uhradiť, v dôsledku čoho je podľa názoru žalovaného jednoznačne preukázané, že tvrdenia žalobcu sú nepravdivé a zavádzajúce. Na základe vyššie uvedeného žalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

22. Žalovaný v 1/ rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie v tejto veci, ako aj s výrokom rozsudku. Mal za to, že súd zistil skutkový stav úplne a správne, vykonal všetky potrebné dôkazy, na základe ktorých dospel k správnym skutkovým zisteniam. Taktiež súd svoje rozhodnutie v písomnom vyhotovení rozsudku riadne odôvodnil. K argumentácii žalobcu, ktorú vo svojom odvolaní predložil, žalovaný v 1. rade poukazuje na skutočnosť, že sa s ňou vysporiadali žalovaní a následne dostatočne aj súd prvej inštancie.

23. Žalovaný v 3/ rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podané odvolanie považuje za nedôvodné, nakoľko s námietkami žalobcu sa súd prvej inštancie vysporiadal v napadnutom rozhodnutí a toto rozhodnutie považuje za správne. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

24. Žalobca vo svojej replike uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a rovnako zotrváva na svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Popiera všetky tvrdenia žalovaných v ich vyjadreniach proti odvolaniu žalobcu.

25. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

26. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

27. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa s jeho návrhom na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16Csp/56/2020 dostatočne nevysporiadal. S poukazom na znenie ustanovenia § 164 CSP podľa názoru súdu nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa ustanovenia § 164 CSP, keďže v predmetnom zákonom ustanovení je upravené fakultatívne prerušenie konania, čo znamená, že súd môže, ale zároveň nemusí konanie prerušiť, ak sa v inom súdnom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v spore. Navyše vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16Csp/56/2020 bolo právoplatne rozhodnuté, a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 7CoCsp/34/2023 zo dňa 23.5.2024, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby, čo znamená, že bola odstránená právna neistota v právnom postavení strán konania. Aktuálne už teda nie je dôvod na prerušenie konania.

28. V tomto konaní sa žalobca pôvodne podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že: 1/ zmluva o poskytnutí úveru uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade je neplatná, 2. zmluva o zriadení záložného práva uzavretá medzi týmito stranami sporu je neplatná, 3. právny úkon výkon záložného práva je neplatný a 4. právny úkon medzi žalovaným v 2/ rade a žalovaným v 3/ rade (zmluva o dražbe) je neplatný. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 17.8.2020 (č.l. 300) uviedol, že berie svoj žalobný návrh čiastočne späť, a to voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade, zotrváva na žalobe voči žalovanému v 2/ rade.

29. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 5.2.2024, žalobca žiadal, aby súd zastavil konanie voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade tak, ako to už písomne žiadal v priebehu konania, a zároveň žiadal zastaviť konanie v časti žalobných petítov III. a IV. Následne žiadal rozšíriť žalobu o nové petity III. a IV. tak, ako ich uviedol vo svojom vyjadrení predloženom na pojednávaní dňa 8.12.2022 (č.l. 379), teda, aby súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby a určil, že nehnuteľnosti uvedené v žalobe nie sú zaťažené záložným právom.

30. Súd po tom, čo právny zástupca žalovaného v 2/ rade uviedol, že nemá dôvod nesúhlasiť s čiastočným späťvzatím žaloby, uznesením zastavil konanie voči žalovanému v 1/ a 3/ rade, zároveň zastavil konanie v časti žaloby o určenie, že právny úkon záložného veriteľa, a to výkon záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 14.10.2014 formou dobrovoľnej dražby je neplatný, a že právny úkon uzatvorený medzi žalovaným v 2/ rade a žalovaným v 3/ rade zmluvou o dražbe na vykonanie dobrovoľnej dražby dňa 6.3.2019 je neplatný právny úkon.

31. Následne uznesením súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby, a to nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K., obec K., okres L., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX - rodinný dom súpisné číslo XXX D. XXX M. E. XXX/X a XXX/X a pozemky na parcele č. XXX/X o výmere 1261 m², parc. č. XXX/X o výmere 518 m², parc. č. XXX/X o výmere 104 m², parc. č. XXX/X o výmere 757 m², parc. č. XXX/X o výmere 218 m², parc. č. XXX/X o výmere 106 m² a parc. č. XXX/X o výmere 1245 m², katastrálne územie K., obec K., G. N. L. a súd určuje, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K., obec K., okres L., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, rodinný dom, súpisné číslo XXX D. XXX M. E. XXX/X a XXX/X a pozemky na parcele XXX/X o výmere 1261 m², parc. č. XXX/X o výmere 518 m², parc. č. XXX/X o výmere 104 m², parc. č. XXX/X o výmere 757 m², parc. č. XXX/X o výmere 218 m², parc. č. XXX/X o výmere 106 m² a parc. č. XXX/X o výmere 1245 m², katastrálne územie K., obec K., G. N. L. nie sú zaťažené záložným právom.

32. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca žiadal zastaviť konanie voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade, a následne súd zastavil konanie v zmysle jeho návrhu, v takom prípade súd musel žalobu vo výrokoch I. a II. zamietnuť, a to už vzhľadom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keďže vo výrokoch I. a II. sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluva o poskytnutí úveru uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade, ako aj zmluva o zriadení záložného práva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade sú neplatné. Preto súd mal žalobu zamietnuť v tejto časti už len s poukazom na tento procesný nedostatok, teda nedostatok pasívnej vecnej legitímácie tak, ako to správne súd uzavrel v časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti zdržať sa výkonu dobrovoľnej dražby, nakoľko táto smerovala voči žalovanému v 3/ rade, voči ktorému, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, rovnako súd konanie zastavil.

33. Odvolací súd tu poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.04.2024, sp. zn. 5Cdo/70/223, ktorý vo vzťahu k vecnej legitímácii v spore s poukazom na § 78 (Nútené spoločenstvo) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok o neplatnosť právneho úkonu (zmluvy) uviedol, cit.: „Stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní; v prípade zmluvy, ak niektorá zo zmluvných strán (prípadne jej právny nástupca) nie je stranou v súdnom spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie. Ak je žalovaná neplatnosť zmluvy, musia byť účastníkmi súdneho konania všetci tí, ktorí zmluvu uzatvorili (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/122/2002, sp. zn. 1Cdo/11/2003).“

34. Nadväzujúc na rozhodnutie súdu vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16Csp/56/2020 a následne na odvolacom súde pod sp. zn. 7CoCsp/34/2023, v ktorej bola konštatovaná neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu (v tomto konaní žalovaný v 2. rade), kedy súd zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, ako aj vzhľadom na zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade, pričom zotrval na žalobe voči žalovanému v 2/ rade, na ktorého však nebola pohľadávka platne postúpená, podstatou zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bol už samotný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie u všetkých troch žalovaných. V čase vydania napadnutého rozsudku neboli totiž stranami konania všetky subjekty, ktoré uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru a zmluvu o zriadení záložného práva, ktorých neplatnosti sa žalobca domáhal.

35. Za takejto procesnej situácie, keď určujúcim je stav v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP), je plne dôvodným konštatovanie súdu o nutnosti zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti predmetných zmlúv, keďže stranou sporu nie sú všetky zmluvné strany, resp. všetci účastníci zmluvy. Odvolací súd v aktuálnom štádiu je viazaný právoplatným rozhodnutím o pripustení späťvzatia žaloby v zmysle § 226 CSP.

36. Na základe uvedenej argumentácie odvolacieho súdu neobstoja námietky žalobcu v jeho odvolaní týkajúce sa nevyhovenia návrhu na prerušenie konania (už aj s poukazom na právoplatné rozhodnutie vo veci sp. zn. 16Csp/56/2020), neplatnosti predčasnej splatnosti pohľadávky, ktorá už bola vyriešená v konaní vedenom pod sp. zn. 16Csp/56/2020 (na odvolacom súde sp. zn. 7CoCsp/34/2023), neprijateľnosti zmluvných podmienok v úverovej zmluve a záložnej zmluve, premlčania pohľadávky a ďalších. Z obsahu spisu, to z podania žalobcu zo dňa 18.8.2020 (č.l. 300), ako aj zo zápisnice z pojednávania dňa 5.2.2024, ale predovšetkým zo zvukového záznamu z daného úkonu súdu, ktorý je určujúci (§ 98 a § 99 CSP), je nepochybné, že zákonný sudca sa výslovne pýtal žalobcu, či má námietky voči uzneseniu o zastavení konania voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade, pričom tento námietky voči uzneseniu nemal, ani z obsahu spisu nevyplýva, že by voči tomuto uzneseniu podal odvolanie.

37. Vzhľadom na vecnú správnosť záveru o nutnosti zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu, ak stranou sporu nie sú všetky strany dotknutého právneho úkonu, je bezpredmetné a nadbytočné zaoberať sa otázkami (ne)platnosti konkrétneho právneho úkonu/zmluvy. Z rovnakého dôvodu krajský súd za bezpredmetnú považuje i polemiku o procesnej prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy z hľadiska aktuálnej právnej úpravy. Pokiaľ by aj bola procesne akceptovaná takáto žaloba, výsledok konania - jej zamietnutie, by bol totiž totožný, keďže stranami sporu nie sú všetky strany dotknutej zmluvy.

38. Uvedené bolo výlučne v dispozícii žalobcu a ten mal dostatočný priestor (z časového hľadiska i z hľadiska postupu súdu prvej inštancie v konaní) na to, aby primerane zareagoval na zmenu v procesnej situácii, ktorá nastala pripustením čiastočného späťvzatia žaloby.

39. Pri jej nenaplnení je potrebné konštatovať nadbytočnosť ďalšieho meritórneho pojednávania veci.

40. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS/251/04, III.ÚS/209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu ako vecne správny postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalovaným priznal trovy odvolacieho konania v celom rozsahu voči žalobcovi.

43. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP a § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).